

ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี
ต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน
Students' satisfaction high school students in Pathum Thani province on
Chinese language teaching by Chinese teachers

Wei Shenghui¹ บุษกร วัฒนบุตร² วงศ์วิศว์ หมื่นเทพ³
Wei Shenghui, Busakorn Watthanabut, Wongwit Muenthep

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปทุมธานีที่มีต่อการสอนวิชาภาษาจีนโดยครูชาวจีน และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจดังกล่าวจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามความพึงพอใจ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน และสุ่มแบบชั้นภูมิ พร้อมเก็บข้อมูลผ่าน Google Forms การวิเคราะห์ใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติ t-test แบบอิสระ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของครูชาวจีนและกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการเตรียมการสอน การใช้สื่อ และการสื่อสารเนื้อหา ส่วนเนื้อหาวิชาและการวัดประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบตามระดับชั้น พบว่าความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรู้และทักษะของครูในการสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่าเพศชายและหญิงมีความพึงพอใจใกล้เคียงกันทุกด้าน ยกเว้นทักษะการฟังภาษาจีนที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ (Keywords): ความพึงพอใจ; การสอนวิชาภาษาจีน; ครูชาวจีน

Abstract

This research aimed to study the satisfaction of high school students in Pathum Thani Province with Chinese language instruction by Chinese teachers and to compare this satisfaction by individual factors. A quantitative study was conducted using a satisfaction questionnaire. A sample of 90 students was selected using a stratified random sampling

Received: 2025-08-17 Revised: 2025-09-28 Accepted: 2025-10-02

¹ คณะศิลปศาสตร์ สาขาการพัฒนารัฐกิจและทุนมนุษย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, Faculty of Liberal Art Department of Business and Human Capital Development, North Bangkok University. E-mail: shenghui.wei@northbkk.ac.th

² คณะศิลปศาสตร์ สาขาการพัฒนารัฐกิจและทุนมนุษย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, Faculty of Liberal Art Department of Business and Human Capital Development, North Bangkok University. E-mail: Busakorn.Watthanabut@northbkk.ac.th

³ คณะศิลปศาสตร์ สาขาการพัฒนารัฐกิจและทุนมนุษย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, Faculty of Liberal Art Department of Business and Human Capital Development, North Bangkok University. E-mail: Wongwit Muenthep@northbkk.ac.th

technique. Data were collected via Google Forms. Descriptive statistics, independent t-tests, and one-way analysis of variance were used to analyze the data.

The research results revealed that students were highly satisfied with the characteristics of Chinese teachers and teaching activities, particularly with lesson preparation, media use, and content communication. Subject contents and assessment were also at a moderate level. With Comparison of the levels of students, satisfaction was not significantly different, except for teachers' knowledge and skills in creating assessment tools, which showed a statistically significant difference at the .05 level. Gender comparisons revealed the similar satisfaction across all dimensions, except for Chinese listening skills, which differed significantly at the .05 level.

Keywords: Satisfaction; Chinese language teaching; Chinese teachers

บทนำ (Introduction)

ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญในสังคมโลก เนื่องจากจีนมีการพัฒนาเศรษฐกิจจนก้าวขึ้นมาเป็นประเทศมหาอำนาจ ส่งผลให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันมากที่สุดในภาษาหนึ่งรองจากภาษาอังกฤษ (ภัทรภณ ศิลารักษ์, 2564: 61) ประเทศไทยในฐานะส่วนหนึ่งของประชาคมโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงบรรจุการเรียนภาษาจีนไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสื่อสาร การเรียนรู้วัฒนธรรม และการสร้างโอกาสทางอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 190) อีกทั้งเศรษฐกิจของจีนยังขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนได้รับการยกย่องว่าเป็นพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของโลก (economic powerhouse) โดยมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลก และมีความสัมพันธ์ทางการค้าการลงทุนกับประเทศไทยที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2562) ทำให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้และการประกอบอาชีพในปัจจุบัน ทักษะทางภาษากลายเป็นโอกาสในการเข้าถึงข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ รวมถึงโอกาสในการทำงาน และประกอบอาชีพ ด้วยเหตุผลทางการค้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาจีนเพราะด้วยประชากรจำนวนมากและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาชนจีนส่งผลให้ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น จนมีคำกล่าวว่า “ถนนทุกสายมุ่งสู่จีน” ส่งผลให้สาธารณรัฐประชาชนจีนในวันนี้กลายเป็นตลาดการค้าและการลงทุนที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ดังที่พบว่าประเทศจีนมีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และเป็นพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ (Economic powerhouse) ของภูมิภาคและของโลก นับตั้งแต่ปี 2553 จีนมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลก รองลงมาจากสหรัฐฯ และมีเงินทุนสำรองมากที่สุดในโลก และมี GDP มูลค่า 14.36 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ปี 2562) ถือว่าเศรษฐกิจของจีนมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของโลก (รองจากสหรัฐอเมริกา) อีกทั้งการลงทุนกับประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 33 โดยทั้งสองประเทศระหว่างจีนและไทยจะเชื่อมโยงต่อกันอย่างสมบูรณ์ด้วยความสัมพันธ์ที่มีมาอย่างยาวนาน ดังนั้น ภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่มีความจำเป็นต่อการค้า และการลงทุนอย่างมาก (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง, 2562)

แม้ว่าภาษาจีนจะเป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดในโลก (ประทีป ช่วยเกิด และคณะ, 2567: 1-22) และได้รับการสอนในสถานศึกษาของไทยอย่างแพร่หลาย โดยมีสถานศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษา

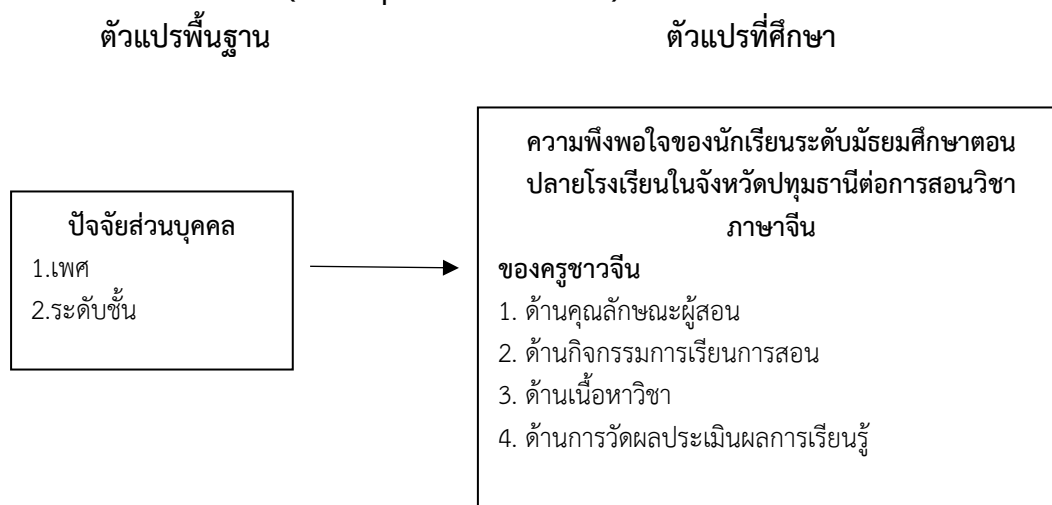
มากถึง 707 แห่ง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566) แต่ยังพบปัญหาในการเรียนการสอนหลายด้าน อาทิ คุณภาพของครูผู้สอน การขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม วิธีการสอนที่เน้นการท่องจำ มากกว่าการสื่อสารจริง รวมถึงแรงจูงใจของผู้เรียนที่ยังมีจำกัด ครูสอนภาษาจีนยังประสบกับความท้าทายด้าน ความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนคุณลักษณะของผู้เรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ (สมหมาย ลิ้มปิธิพานิชย์, 2568: 72-85)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปทุมธานีที่มีต่อการสอนภาษาจีนของครูชาวจีน โดยเน้นในด้านบุคลิกภาพและ มนุษยสัมพันธ์ของครูผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อ สะท้อนมุมมองของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและยกระดับประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการ สอนภาษาจีนในประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อ การสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัด ปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ภาพประกอบ 1 : กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนใน จังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน จำแนกตามปัจจัย ส่วนบุคคล

1.ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรต้นของการวิจัยครั้งนี้คือข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปทุมธานีที่เรียนรายวิชาภาษาจีน ได้แก่ เพศและระดับชั้น ส่วนตัวแปรตามคือความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน ซึ่งครอบคลุมด้านคุณลักษณะผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ (ตัวแปรต้นของการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปทุมธานีที่เรียนรายวิชาภาษาจีน ได้แก่ เพศและระดับชั้น (Best & Kahn, 2006) ส่วนตัวแปรตามคือ ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน ซึ่งครอบคลุมด้านคุณลักษณะผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านความพึงพอใจในการใช้สื่อ และด้านความพึงพอใจต่อการสอบ คล้องกับ (Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L.,1988: 12-40)

1.2 ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 111 คน ประกอบด้วย นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 35 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 39 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 37 คน รวมทั้งสิ้น 111 คน (โรงเรียนธัญรัตน์, 2567)

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี โดยการสุ่มแบบเป็นชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และเทียบสัดส่วน จำนวน 90 คน โดยทำตารางเลขสุ่มโดยมีเลขกำกับหน่วยรายชื่อทั้งหมดของประชากร ซึ่งทราบขนาดกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ขอบเขตด้านพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

พฤศจิกายน 2566-ธันวาคม 2567

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถามความต้องการตามวัตถุประสงค์การวิจัย

2. เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีนซึ่งแต่ละคำถามนั้นได้ตั้งคำถามแบบครอบคลุมที่สุด และผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) โดยกำหนดตัวเลือกไว้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 2 ข้อ เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2567 ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ เพศ และระดับชั้นของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ ด้านบุคลิกภาพ และความมีมนุษยสัมพันธ์ของครูชาวจีน ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 บุคลิกภาพของครูผู้สอนมี 10 ลักษณะ คือ 1) ลักษณะการทักทาย 2) ลักษณะการแสดงออกทางสีหน้าของครูผู้สอน 3) ลักษณะการแต่งกายของครูผู้สอน 4) ลักษณะความมั่นใจในการพูดหรือการสนทนาระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน 5) ลักษณะการวางตัวของครูผู้สอน 6) ลักษณะความเป็นกันเองในการสนทนาในห้องเรียน 7) ลักษณะความมั่นคงทางอารมณ์ของครูผู้สอน 8) ลักษณะทางรูปร่างหน้าตา การพูด 9) ลักษณะความพอใจใน การยืน การนั่ง การลุก การเดิน และ 10) ลักษณะความพอใจในชุด ภาวะการพิจารณาปัญหาด้วยความรอบคอบ ด้านที่ 2 ความมีมนุษยสัมพันธ์ของครูผู้สอนมี 4 ลักษณะ คือ 1) ลักษณะความเป็นกันเองของครูผู้สอน 2) ลักษณะการทักทายอย่างยิ้มแย้มแจ่มใสของครูผู้สอน 3) ลักษณะความเอื้อเฟื้อของครูผู้สอน และ 4) ลักษณะการให้เกียรติ และการมีมารยาท

2. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนของครูชาวจีน จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 การเตรียมการสอนมี 2 ลักษณะ คือ 1) ลักษณะการเตรียมเนื้อหา ก่อนสอน และ 2) ลักษณะการเตรียมสื่อก่อนสอน ส่วนด้านที่ 2 เทคนิคการสอนและการสื่อสารเนื้อหา ของครูผู้สอน มี 8 ลักษณะ คือ 1) ลักษณะการนำเข้าสู่บทเรียน 2) ลักษณะการถ่ายทอดความรู้ 3) ลักษณะความชำนาญในการใช้สื่อการสอน 4) ลักษณะความทันสมัยในการใช้สื่อการสอน 5) ลักษณะการเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับสื่อการสอน 6) ลักษณะความสามารถในการสอน 7) ลักษณะความมั่นใจในเนื้อหาการสอน และ 8) ลักษณะการตรงต่อเวลา

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจเนื้อหาวิชา จำนวน 5 ข้อประกอบด้วย 1) ความสามารถในการพูด 2) ความสามารถในการเขียน 3) ความสามารถในการอ่าน 4) ความสามารถในการฟัง และ 5) การนำความรู้ที่ได้ในห้องเรียนไปใช้ประโยชน์ด้านการสื่อสาร

4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 8 ข้อ ในประเด็น 1) ความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือที่เหมาะสม 2) ความรู้และทักษะของนักเรียนในการทำข้อสอบแบบปรนัย และแบบอัตนัย 3) ความสม่ำเสมอในการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง 4) รูปแบบการวัดผล ประเมินผล 5) การติดตามวัดผลในชีวิตประจำวัน 6) ความพอเพียงของเวลาที่ใช้ในการวัดผล 7) การใช้สื่อในการวัดผล และ 8) การวิเคราะห์ความยากง่ายของข้อสอบในการวัดผล และประเมินผล

การตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่ไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนที่แต่งตั้งขึ้นเป็นผู้พิจารณาความเห็นและให้คะแนนความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

2. ปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. ทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ได้ถูกสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

4. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน

5. ปรับปรุงเครื่องมือให้ถูกต้องชัดเจน

6. จัดพิมพ์เครื่องมือเพื่อนำไปเก็บข้อมูลใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามด้วยตนเองการวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Date) โดยได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในจังหวัดปทุมธานี และทำการเก็บแบบสอบถามรูปแบบ Google Forms และทำการเก็บข้อมูล พฤศจิกายน 2566-ธันวาคม 2567

1. ใช้การแจกแบบสอบถามวัดความพึงพอใจวัดความพึงพอใจรูปแบบ Google Forms ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาจีน
2. เมื่อได้รับข้อมูลแบบสอบถามวัดความพึงพอใจกลับคืนมา ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนทั้งข้อมูลในแบบสอบถามและจำนวนของแบบสอบถามแล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาจัดหมวดหมู่
3. คีย์ข้อมูลของแบบสอบถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการบรรยายข้อมูล และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน
3. แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับโดยมีเกณฑ์ในการแปลผล (John W. Best, 1997: 190)

ผลการวิจัย (Research Results)

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน พบว่า

คุณลักษณะของผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนี้ 1) ด้านบุคลิกภาพของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยความพอใจในความเหมาะสมการแต่งกายของครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสูงสุดที่อยู่ในระดับมาก รองลงมาความพึงพอใจหรือชอบการทักทายของครูผู้สอนครั้งแรกที่เจอหน้า/ที่เข้าห้องเรียน อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ ความมั่นคงทางอารมณ์ อยู่ในระดับมาก และ 2) ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ของครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยความพอใจในครูผู้สอนทักทายอย่างเป็นกันเองอยู่ในระดับมาก การให้เกียรติและมีการยกย่องในการสนทนาอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ความพอใจมีเวลาเพื่อให้นักเรียน อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ ในการเจอหน้าครูผู้สอนทักทายอย่างยิ้มแย้มแจ่มใส อยู่ในระดับมาก

กิจกรรมการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก การเตรียมเนื้อหาการสอนมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ความพึงพอใจการเตรียมสื่อการสอนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อมูลคุณลักษณะของผู้สอนเทคนิคการสอน และการสื่อสารเนื้อหาของครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยความพอใจในการนำเข้าสู่บทเรียนอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ความความทันสมัยในการใช้สื่อการสอนอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ การรักษาเวลา อยู่ในระดับมาก

เนื้อหาวิชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชามากที่สุดสามารถพูดภาษาจีนได้ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่ สามารถเขียนภาษาจีนได้ถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุดคือ สามารถอ่านภาษาจีนได้เข้าใจ อยู่ในระดับปานกลาง

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามากที่สุดความรู้และทักษะของครูผู้สอนในการสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อวัดการพัฒนาด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การวิเคราะห์ความยากง่ายของข้อสอบในการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง และน้อยที่สุดคือ รูปแบบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง และการติดตามวัดผลในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน จำแนกตามระดับชั้น พบว่า โดยภาพรวม ความพึงพอใจของนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกด้าน ยกเว้นในด้าน ความรู้และทักษะของครูผู้สอนในการสร้างเครื่องมือที่มีความชัดเจนและเหมาะสมกับการวัดผล ซึ่งพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับด้านอื่น ๆ ได้แก่การปรับใช้เกณฑ์การวัดผล ความสม่ำเสมอในการวัดผล รูปแบบที่ใช้ในการวัดผลการติดตามวัดผลในชีวิตประจำวัน ความเพียงพอของเวลาในการวัดผล การใช้สื่อในการวัดผล การวิเคราะห์และตีความผลการวัดผล ไม่พบความแตกต่าง ของความพึงพอใจระหว่างระดับชั้น

ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศหญิง และเพศชายต่อคุณลักษณะของผู้สอนจากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของอาจารย์ผู้ สอนพบว่า เพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของอาจารย์ บุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านการทักทายครั้งแรกที่เจอหน้า/ ที่เข้าห้องเรียน บุคลิกภาพของครูผู้สอนการแสดงสีหน้าเมื่อพบเจอนักเรียนในห้องเรียน บุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านความเหมาะสมในการแต่งกาย บุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านความมั่นใจการพูดคุยหรือสนทนาระหว่างนักเรียน บุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านการวางตัวของครูผู้สอนบุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านความเป็นกันเองในการสนทนาในห้องเรียน บุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านความมั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านรูปร่างหน้าตา การพูด บุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านการยืน การนั่ง การลุก การเดิน บุคลิกภาพของครูผู้สอนด้านวุฒิภาวะพิจารณาปัญหาด้วยความรอบคอบ มนุษย์สัมพันธ์ของครูผู้สอนด้านทักทายอย่างเป็นกันเอง มนุษย์สัมพันธ์ของครูผู้สอนในการเจอนักเรียนครูผู้สอนทักทายอย่างยิ้มแย้มแจ่มใส มนุษย์สัมพันธ์ของครูผู้สอนมีความเอื้อเฟื้อกับนักเรียน และมนุษย์สัมพันธ์ของครูผู้สอนการให้เกียรติและมีการยาทาในการสนทนา ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยภาพรวมคือทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของผู้สอนภาษาจีนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากค่าความน่าจะเป็นมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทุกค่า

ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศหญิง และเพศชายต่อกิจกรรมการเรียนการสอนจากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า การเตรียมการสอนการเตรียมเนื้อหาการสอน การเตรียมสื่อการสอน เทคนิคการสอนการสื่อสารเนื้อหาเทคนิคการสอนการสื่อสารเนื้อหา เทคนิคการสอนการสื่อสารเนื้อหาขั้นตอนการถ่ายทอดความรู้ เทคนิคการสอนการสื่อสารเนื้อหาความถนัดในการใช้สื่อการสอน เทคนิคการสอนการสื่อสารเนื้อหาทันสมัยในการใช้สื่อการสอน เทคนิค

การสอนการสื่อสารเนื้อหาการเชื่อมโยงเนื้อหา กับสื่อการสอน เทคนิคการสอนการสื่อสารเนื้อหา ระดับความสามารถในการสอน เทคนิคการสอนการสื่อสารเนื้อหา ความมั่นใจในเนื้อหาของการสอน และเทคนิคการสอนการสื่อสารเนื้อหาในการรักษาเวลา ไม่แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศหญิง และเพศชายต่อเนื้อหาวิชา จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชา พบว่า สามารถพูดภาษาจีนได้ สามารถเขียนภาษาจีนได้ถูกต้อง สามารถอ่านภาษาจีนได้เข้าใจ สามารถฟังภาษาจีนแล้วมีความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่มีไปสื่อสารในการทำงานได้ ไม่แตกต่างกัน และเพศหญิง และเพศชายมีความพึงพอใจต่อสามารถฟังภาษาจีนแล้วมีความเข้าใจได้แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศหญิง และเพศชายต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน พบว่าเพศหญิง และเพศชายมีความพึงพอใจต่อความรู้และทักษะของครูผู้สอนในการสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อวัดการพัฒนาความรู้ ความรู้และทักษะของนักเรียนในการทำข้อสอบแบบปรนัย และแบบอัตนัย ความสม่ำเสมอในการวัด และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง รูปแบบที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การติดตามวัดผลในชีวิตประจำวัน ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ในการวัดผล การใช้สื่อในการวัดผล และการวิเคราะห์ความยากง่ายของข้อสอบในการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีนในครั้งนี้ โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อคะแนนการประเมินอยู่ในระดับมากนั้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อครูชาวจีน ซึ่งผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลเชื่อมโยง ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน

เรื่องความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน พบว่า โดยภาพรวม นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของครูผู้สอนในระดับมาก ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ด้านการทักทาย สีหน้า การแต่งกาย ความมั่นใจ การวางตัว ความมั่นคงทางอารมณ์ และมนุษยสัมพันธ์ โดยมีการทักทายอย่างยิ้มแย้ม มีการให้เกียรติ และมีมารยาทในการสนทนา ลักษณะดังกล่าวถือเป็นคุณลักษณะสำคัญที่ครูสอนภาษาจีนควรมีเพื่อสร้างแรงบันดาลใจและความสนใจแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (หน้า หยาง และ วัลลภา เกลิมวงศาเวช, 2565: 111-122) ที่ระบุว่า คุณลักษณะของครูสอนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก ในด้านความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมาก การใช้เทคนิคการสอน การถ่ายทอดความรู้ ความถนัดในการใช้สื่อ ความสามารถในการสอน และการรักษาเวลา สะท้อนให้เห็นว่าผู้สอนต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการจัดการเรียนการสอน ในด้านนักเรียนความพึงพอใจต่อเนื้อหาภาษาจีนที่ครูผู้สอนนำมาถ่ายทอด โดยมองว่าเนื้อหา มีความเหมาะสม ทันสมัย และสอดคล้องกับการใช้ในชีวิตจริง การจัดลำดับเนื้อหาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ (รุ่งอรุณ พรเจริญ และคณะ, 2564: 75-89) ที่ระบุว่า การจัดหลักสูตรและเนื้อหาการสอนอย่างเป็นระบบส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจสูง ในด้านความพึงพอใจต่อวิธีการวัดและประเมินผลที่ครูชาวจีนใช้ โดยเห็นว่ามี

ความยุติธรรม โปร่งใส และสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน และการให้คะแนนสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ตงอิง ชู, 2566: 126) ที่พบว่าการวัดผลที่ชัดเจนและยุติธรรมช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความพึงพอใจของนักเรียนโดยภาพรวม นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูชาวจีนในระดับมาก การสอนที่มีทั้งศาสตร์และศิลป์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจต่อรายวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ศิรินาถ ส่งแสง, 2562: 47) การวัดผลที่มีประสิทธิภาพต้องมีขั้นตอนที่เหมาะสมคือ 1) ระบุจุดประสงค์และขอบเขตของการวัดว่าวัดอะไร วัดใคร 2) นิยามคุณลักษณะที่ต้องการวัดให้เป็นพฤติกรรมที่วัดได้ 3) กำหนดวิธีการวัดและเครื่องมือวัด 4) จัดหาหรือสร้างเครื่องมือวัดที่ชัดเจนและเหมาะสม

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ด้านเพศ การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการสอนของครูชาวจีนจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจทุกด้านไม่แตกต่างกัน คือ ด้านระดับชั้น การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการสอนของครูชาวจีน จำแนกตามระดับชั้นสรุปได้ว่า การเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้สอน ด้านการทักทายครั้งแรกที่พบหน้า ด้านการแสดงสีหน้าของผู้สอน ด้านรูปร่างหน้าตา การพูด การยืน การนั่ง การลุก การเดิน แต่ จำแนกตามกลุ่มระดับชั้นต่าง ๆ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (หน้า หยาง และวัลลภา เฉลิมวงศาเวช, 2565: 111-122) ที่ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะของครูสอนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อคุณลักษณะของครูสอนภาษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เปรียบเทียบความพึงพอใจในการสอนของครูชาวจีนโรงเรียนธัญรัตน์ จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของผู้สอน ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน ความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชา ความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนการเปรียบเทียบจำแนกตามเพศ และระดับชั้น ที่เห็นความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่ คุณลักษณะผู้สอน พบว่า กลุ่มระดับชั้นปีที่ 6 และระดับชั้นปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านการทักทายของครูผู้สอนครั้งแรกที่เจอหน้า/ที่เข้าห้องเรียนมากกว่ากลุ่มระดับชั้นปีที่ 4 โดยกลุ่มระดับชั้นปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพของอาจารย์ด้านการแสดงสีหน้าของครูผู้สอนเมื่อพบเจอนักเรียนในห้องเรียน และการยืน การนั่ง การลุก การเดินของผู้สอน มากกว่ากลุ่มระดับชั้นปีที่ 4 ส่วนด้านการความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชา พบว่า กลุ่มระดับชั้นปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อความสามารถในการเขียนภาษาจีนได้ถูกต้องมากกว่ากลุ่มระดับชั้นปีที่ 5 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (รุ่งอรุณ พรเจริญ และคณะ, 2564: 75-89) ที่พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพรู ปริญญาตรี 2563 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการเรียนการสอน จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านเนื้อหาวิชา ผลการวิจัยชี้ว่าเพศและระดับชั้นไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจในเนื้อหาวิชา ซึ่งสนับสนุนงานวิจัยของ (กนกวรรณ ทองรีน, 2555) ที่พบว่านักเรียนทุกกลุ่มเห็นว่าเนื้อหาภาษาจีนที่ครูชาวจีนจัดการเรียนการสอนนั้นมีความเหมาะสม ครอบคลุมทั้งทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ในด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ นักเรียนไม่ว่าจะเพศหรือระดับชั้นใด ต่างมีความพึงพอใจใกล้เคียงกันต่อการวัดผลและการประเมินผล การศึกษาแสดงให้เห็นว่าเพศและระดับชั้นไม่ส่งผลต่อระดับความภักดีของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาจีน สอดคล้องกับงานของ (Zainab Qamar, 2023: 783-784) ที่กล่าวถึง

ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการเรียน การสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ปีการศึกษา 2563 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพครู ปีการศึกษา 2563 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการเรียนการสอน จำแนกตามเพศพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

1. ได้สารสนเทศจากความพึงพอใจของนักเรียนมาวิเคราะห์หาแนวทางในการวางแผนพัฒนาครูชาวจีนในด้านคุณลักษณะ กิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาที่สอน วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ
2. นำวิธีการสอนของครูชาวจีน และชาวไทยทำเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาที่สอน วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ให้บรรลุวัตถุประสงค์
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรนำวิธีการสอนของครูชาวจีนและชาวไทยมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้
ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการ แนะนำและชี้แจงครูชาวจีนรุ่นใหม่ที่จะเข้ามาสอน ให้สามารถปรับตัวในด้านต่าง ๆ ตามความคาดหวังและความพึงพอใจของนักเรียนส่งเสริมให้ครูชาวจีนมี แนวคิด และทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสม และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น
2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป
จากการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในจังหวัดปทุมธานีต่อการสอนวิชาภาษาจีนของครูชาวจีน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ 1) ควรมีการศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนทุกระดับชั้นปีเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงความสำคัญของสภาพรายวิชาในยุคปัจจุบัน และ 2) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ และแนวทางการสอนต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนภาษาจีนสามารถนำมาใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กนกวรรณ ทองรีน (2555) **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการคลินิกเสริมความงามของผู้บริโภคในจังหวัดสระบุรี**. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการตลาด. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- ตงอิง ชู. (2566). แรงจูงใจและความ (ไม่) พึงพอใจในการทำงานของครูเจ้าของภาษาจีนในภาคตะวันออกของประเทศไทย. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. 18(2): 126-139.
- ประทีป ช่วยเกิด และคณะ. (2567). บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการแก้ไขปัญหาความยากจนของจีน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยยูนนาน. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 41(1): 1-22.
- ภัทรภณ ศิลารักษ์. (2564). การปรับตัวบทบาทภาษาจีนภายใต้บริบทวิถีชีวิตปกติใหม่ในยุคศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการภาษาและวัฒนธรรมจีน*. 8(1): 61-72.
- รุ่งอรุณ พรเจริญ และคณะ. (2564). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการเรียน การสอน หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ปีการศึกษา 2563. *วารสารศิลปศาสตร์ราชวมงคล พระนคร*. 1(1): 75-89.
- ศิรินาถ ส่งแสง (2562) *ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนวีรนาทศึกษามูลนิธิที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ*. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง. (2562). *เศรษฐกิจจีน. ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจจีน - สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง*. [Online]. (<https://thaiembbeij.org/th/republic-of-china/investment/>) สืบค้นเมื่อ 3 กันยายน 2568.
- สมหมาย ลัมปิตพานิชย์ และคณะ. (2568). การบริหารองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EDPEX) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร. มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก. *E-Journal of Education Studies Burapha University*. 7(1): 72-85.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: สังเคราะห์ภาพรวม. *รายงานการวิจัย*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- หน้า หยาง และวัลลภา เฉลิมวงศาเวช. (2565). คุณลักษณะของครูสอนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ก จังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิจัยวิชาการ*. 5(4): 111-122.
- Best, J. W. & Kahn, J. V. (2006). *Research in Education*. (10th ed.). Boston: Pearson Education Inc.
- John W. Best. (1997). *Research in Education*. (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1988). SERVQUAL: A multiple-item scale for measuring consumer perceptions of service quality. *Journal of Retailing*. 64(1): 12-40.
- Zainab Qamar. (2023). Measuring Students' Satisfaction with the Quality of their Learning Services at University Level. *Journal of Development and Social Sciences*. 4(4): 783-790.

